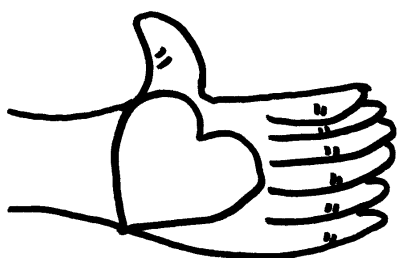

Met hart en hand

Nummer 8

November 2006

Beste parochianen,

In deze laatste aflevering van Met Hart en Hand kijken we terug op het Diaconale Jaar van onze parochie. Toen we aan dit tweejarig project begonnen, hadden we verschillende doelen voor ogen.

We wilden een stevige impuls geven aan de diaconale inzet van de parochie en zichtbaar maken wat diaconie kan inhouden. Daarvoor kozen we de zeven werken van barmhartigheid, omdat het hierin gaat om heel concrete vormen van omzien naar mensen in nood en we ons daarmee ook in een lange christelijke traditie plaatsen.

Aan de hand van deze zeven werken van barmhartigheid konden we ons dan gaan oefenen in christelijke naastenliefde en daarmee meer ervaring gaan opdoen. Meer, want we waren er

van overtuigd dat parochianen zich al langer inzetten voor mensen in nood, zowel spontaan en individueel als in georganiseerd verband. Maar vaak blijft dat onzichtbaar. Goede voorbeelden kunnen ook uitnodigen tot navolging. Zijn we daarin geslaagd en is diaconie meer gaan leven? Hebben we activiteiten ontwikkeld die het waard zijn om ook na beëindiging van het Diaconaal Jaar voort te zetten of daaraan een vervolg te geven?

Dat zijn vragen die we ons deze maand willen stellen. Als u suggesties heeft, kunt u die doorgeven aan de leden van de pastorale commissies of de Beleidsgroep Diaconie.

In deze aflevering treft u alvast een voorschotje op het antwoord aan. Eén ding is zeker: ook na het Diaconale Jaar zullen we in onze parochie aandacht besteden aan de diaconie. Want de christelijke dienst van zorg, solidariteit en verzet ten behoeve van mensen in nood is een kerntaak van onze kerk.

De Beleidsgroep Diaconie.

OVERZICHT VAN ACTIVITEITEN IN DIACONAAL JAAR

In het Diaconaal Jaar hebben we een veelheid van activiteiten ondernomen. Een kleine greep:

De hongerigen voeden: modeshow van eerlijke kleding, sobere maaltijd, vasten volgens contract

De vreemdeling opnemen: veeltalige viering met Pinksteren, bezoek aan moskee, Open Deurentocht

De zieken bezoeken: organisatiestructuur voor ziekenbezoek, thema-avond over zieken bezoeken, thema-avond over omgaan met psychiatrische problemen, gemeenschappelijke ziekenzaling

De doden begraven: informatieavond over 'Wat te doen bij een uitvaart?', tentoonstellingen.

De dorstigen laven: sobere maaltijd, vasten volgens contract

De naakten kleden: kledinginzameling

De gevangenen bezoeken: ondersteuning Poortwachter, thema-avond, bezoek aan gevangenen (vrijwilligerswerk).

Uitnodiging afsluiting Diaconale Jaar

Op zondagmiddag 12 november wordt het tweejarig project rond de zeven werken van barmhartigheid afgesloten met een feestelijke bijeenkomst in de Jozefzaal. Alle vrijwilligers die betrokken zijn geweest bij een of meerdere deelprojecten, hebben hiervoor inmiddels een persoonlijke uitnodiging ontvangen. Maar ook alle andere parochianen zijn op deze middag van harte welkom.

In de zaal zullen foto's te zien zijn, die gemaakt zijn tijdens verschillende activiteiten in de afgelopen twee jaar: van de modeshow eerlijke kleding en de Vastenaktiemaaltijd tot de informatieavond over uitvaarten en de Open Deurentocht. En er hangen drie series verbeeldingen van de werken van barmhartigheid (schilderijen, tekeningen en foto's).

Tijdens deze middag zullen we met verschillende mensen stil staan bij de ondernomen activiteiten. Zo kunnen we de balans opmaken van een uniek project. Tot ziens op zondag 12 november om 14.00 uur in de Jozefzaal bij de Bonifaciuskerk.

AGENDA

11 en 12 november

Themaweekend 'Werken van barmhartigheid' in de De Bron, de Bonifacius- en Pius X-kerk.

Voorganger: pastor L. Peeters.

Jan Maasen verzorgt de overweging.

12 november

Afsluiting van het Diaconale Jaar in de Jozefzaal van 14.00 tot 16.00 uur met hapje, drankje en muziek.

Kast met kleding voor noodsituaties in verpleeghuis Oudshoorn

Met Hart en Hand wordt gelezen. Dat bleek wel uit sommige reacties op nummer 6 over 'de naakten kleden'. Men sprak schande over het verpleeghuis Oudshoorn, waar bewoners naakt zouden moeten rondlopen vanwege een gebrek aan kleding. Dat verwijt aan Oudshoorn is volstrekt onterecht en die suggestie hebben we ook nooit willen wekken. Hoe komt zo'n gerucht dan de wereld in? Waarschijnlijk, omdat twee losstaande voorbeelden van 'naakten kleden' met elkaar in

verband zijn gebracht. Omdat het zulke treffende voorbeelden zijn, willen we er toch nog even op terugkomen.

In het voorwoord van nummer 6 hadden we geschreven hoe een opmerking van Loes Rutten de groep had gestimuleerd om de wereld van de tweedehandskleding in Alphen aan den Rijn te verkennen. Loes werkte op dat moment nog in het verpleeghuis Oudshoorn. Op de vraag, of je de naakten kleden nog letterlijk moet nemen in onze samenleving, had ze spontaan twee voorbeelden uit haar werk genoemd.

Het ene voorbeeld betrof een bewoner op een gesloten afdeling, die in verwarde toestand naakt op een gang liep. Wat doe je dan? Je ontfermt je over die bewoner, brengt hem terug naar zijn kamer en kleedt hem aan. Dat getuigt van eerbied voor de menselijke persoon, juist ook als zijn geestelijke vermogens hem in de steek laten. Om die ontferming, om dit overeind houden van de menselijke waardigheid, daarom gaat het bij de werken van barmhartigheid. Dat is ook de intentie van een verpleeghuis. Zo wil men ook met bewoners omgaan.

De tweede opmerking betrof bewoners die nauwelijks of geen goede kleren bezitten en geen familie of vrienden in de buurt hebben die voor hen kunnen zorgen. Een typisch voorbeeld van moderne armoede onder ouderen. Stille armoede ook, omdat met één set goede kleren naar buiten toe het beeld kan

worden opgehouden dat het goed met je gaat. Maar als er iets kapot gaat, als je jurk of pak vuil wordt of als je morst, ja, dan ontstaan de problemen. Voor mensen die een goed inkomen hebben, een nog goedgevulde kledingkast en familie in de buurt, is deze situatie moeilijk voorstelbaar. Maar ze komt voor, en vaker dan je denkt. 'De naakten kleden' moet je in dit geval figuurlijk verstaan, maar de intentie is hetzelfde: via het verstrekken van kleding de mens in zijn waarde laten.

Loes koppelde aan deze signalering van een mogelijke nood ook een suggestie voor een oplossing: „Een kast met reservekleding zou wel handig zijn.” Die suggestie is inmiddels opgevolgd. Op de afdeling waar Loes werkte, is een kast ingericht met een complete kledinglijn (ondergoed, bovenkleding) voor een heer en twee dames voor het geval dat er geen kleding voorhanden is. „De kleding is gemerkt, zodat die na gebruik weer schoon en gewassen kan worden opgeborgen voor de volgende noodsituatie. Verschillende collega's zijn hiervan op de hoogte, zodat ze er in voorkomende gevallen ook gebruik van kunnen maken,” vertelt Loes.

Loes heeft het project rond 'de naakten kleden' heel boeiend gevonden, vooral de ontdekking dat er zoveel initiatieven in Alphen aan den Rijn zijn op het gebied van tweedehandskleding. Hergebruik van kleding gaat de verspilling tegen en kan een uitkomst zijn voor kansarmen in binnen- en buitenland.

CONTACTEN BIJ DE KOFFIE

In de eerste aflevering van Met Hart en Hand heeft u kunnen lezen over het maaltijdproject van Open Venster. In dit inloophuis kunnen dak- en thuislozen op werkdagen schuilen tegen slecht weer, maar vooral ook genieten van wat gezelligheid en een kopje koffie.

Veel is er veranderd sinds dat artikel. Het Open Venster is afgelopen april verhuisd naar de Prins Bernhardlaan 8a. Daar kan veel professioneler worden gewerkt. „Er is gezellig meubilair en een mooie inrichting, meer ruimte en zelfs gelegenheid om te douchen en kleding te wassen,” vertelt de heer Pool van OpenVenster.

Maaltijden worden nog altijd verstrekt, maar ook op dat punt zijn er veranderingen. „De maaltijden komen van dezelfde diepvriesleverancier die ook Alphenese senioren van de warme maaltijd voorziet. De magnetron is vervangen door een steamer, waardoor het eten binnen 15 minuten uit de diepvries op tafel staat. Natuurlijk bevat deze voeding alle benodigde vezels, vitaminen en mineralen.”

De bezoekers, zo'n duizend per jaar, worden voorzien van koffie, een warme maaltijd, een portie vriendelijkheid en goede raad. De coördinator, Aziz Makhoute, onderhoudt contacten met de relevante instanties en helpt de mensen verder. De daklozen kunnen zelfs hun post bij het Open Venster laten bezorgen.

Wie zijn die bezoekers dan? Drugs- en alcoholverslaafden, maar ook ouderen die niet zelf koken. Allochtone mensen die geen contact met de familie hebben of die op een andere manier buiten de boot vallen. Bij de koffie zitten ze bij elkaar en bouwen zo contacten op, al wordt de maaltijd meestal met lotgenoten genuttigd. Maand na maand zien ze elkaar in het Open Venster. Soms verhuist iemand naar een verzorgingshuis, maar die plaatsen worden langzamerhand weer opgevuld.

Wat verder nog opvalt, is dat tijdens de ramadan een aantal bezoekers niet komt. Ondanks hun problemen houden ze zich toch aan de vastentijd.

Open Venster is steeds op zoek naar mensen die wat vrije tijd willen besteden aan dit project. U kunt zich aanmelden bij Aziz Makhoute, 0172-491990. *Monica Grootes*

Succesvolle tocht langs open deuren

‘De vreemdeling opnemen’ was het werk van barmhartigheid, dat in het tweede kwartaal van 2005 centraal stond. De betreffende projectgroep legde aan de parochianen een aantal suggesties voor mogelijke ontmoetingen met vreemdelingen voor. Weinig parochianen vulden de vragenlijst in, maar drie activiteiten scoorden hoog: een middagje theedrinken met niet-Nederlanders, een bezoek aan een Alphense moskee en een culturele avond ‘rondje wereld in Alphen’.

De projectgroep heeft die suggesties uitgewerkt. Het ‘bezoek aan een moskee’ werd uiteindelijk zelfs twee bezoeken. Half december bezochten twintig parochianen de Turkse moskee. Tien dagen later vond eenzelfde ontmoeting plaats in de Marokkaanse moskee.

Voor de uitwerking van de andere suggesties zocht de projectgroep contact met de Werkgroep ZWO (Zending, Werelddiaconaat en Ontwikkelings-samenwerking) van de protestantse gemeente Oudshoorn-Ridderveld. Deze werkgroep had in de afgelopen jaren al enige multiculturele ontmoetingen georganiseerd, met onder anderen Molukkers, Afghanen en Somalische vrouwen. Zij liep rond met plannen voor een nieuwe multiculturele ontmoeting, maar was wat uitgekeken op de gebruikte formule.

Toen in het overleg het idee opkwam van een multiculturele tocht langs verschillende locaties in Alphen waar migrantengroeperingen bijeenkomen voor

hun religieuze of culturele activiteiten, sloeg de vonk over. Dat was een leuk idee; daar wilde men wel de schouders onder zetten.

Maar er moest nog heel wat water door de Rijn vloeien, voordat dat idee werkelijkheid werd. Eerst maar eens inventariseren hoeveel migrantengroeperingen er waren. Dat bleken er veel meer dan verwacht, maar sommige bevolkingsgroepen zijn beduidend minder georganiseerd dan andere. Dan contact leggen met deze groepen en met organisaties die hun onderdak bieden. Het idee vond weerklank. Op een gegeven moment zaten er tien organisaties om de tafel die wel wilden meedoen. Om praktische redenen vielen er gaandeweg een stel af. Uiteindelijk bleven vier groepen over: de projectgroep en de werkgroep ZWO, de Turkse Islamitische Culturele Vereniging en het vrouwenrefocentrum Zahra. Een op het eerste gezicht wat merkwaardig vierspan, maar dat was juist de bedoeling: mensen van verschillende etnische, religieuze en culturele achtergronden met elkaar in contact brengen door een laagdrempelige activiteit te organiseren.

Die activiteit vond plaats op zaterdag 20 mei 2006 onder de naam ‘Open Deurentocht’. De vier organisaties hadden intern reclame gemaakt en mensen geworven, maar ook de vooraankondiging in de pers had zijn gedaan. Vijftig mensen verzamelden zich rond 13.00 uur in de Bron voor een uitleg over het gebouw, een rondleiding door

de benedenzaal die al was ingericht voor de katholieke viering op zondag, en enige gregoriaanse liederen van een groep zangers uit de Pius X-kerk. Daarna liepen we gezamenlijk naar de Turkse moskee aan de Sterrenlaan, waar we werden onthaald met Turkse thee en een rondleiding kregen door het gebouw, inclusief de gebedsruimte. Ten slotte trokken we naar het vrouwenrefocentrum aan de Ruisdaelstraat. We kregen inzicht in het cursusaanbod, konden meedoen met een pilatestraining en meewerken aan een gezamenlijk kunstwerk. Zahra zelf is een mooi voorbeeld van multiculturele ontmoeting. Was dit centrum twintig jaar geleden opgericht voor cursuswerk voor buitenlandse vrouwen, tegenwoordig nemen ook steeds meer Nederlandse vrouwen deel aan activiteiten - en sommige onderdelen van het aanbod staan zelfs open voor mannen. Gezien de reacties is deze Open Deurentocht in zijn doelstelling geslaagd om mensen van verschillende afkomst met elkaar in contact te brengen. De deelnemers werden verleid letterlijk bij elkaar over de drempel te stappen. De Turkse deelnemers waren allen bekend met de Bron, maar hadden nog nooit de ruimte ingericht als kerkzaal gezien. En voor een deel van de parochianen was het de eerste keer, dat zij de moskee van binnen zagen of Zahra binnenliepen. Maar belangrijker nog waren de informele ontmoetingen onderweg of bij een kop thee. Daar werd de basis gelegd voor verdere contacten. Voor herhaling vatbaar, was het algemene oordeel, maar dan liefst met nog wat andere plekken. Hier ligt een mooie uitdaging voor na het Diaconale Jaar.

Jan Maasen

Ziekenbezoek beter geregeld

De vier evangelies staan vol van verhalen over ontmoetingen tussen Jezus en zieken. Van heinde en verre brengen mensen zieken bij hem en hij geneest hen, naar lichaam, geest en ziel. Hij haalt hen uit hun isolement en hij draagt ook zijn leerlingen op dat te doen. Door de eeuwen heen hebben christenen zieken bezocht en verzorgd. Onze ziekenhuizen en medische centra zijn voortgekomen uit de gasthuizen en hospitalen bij kloosters.

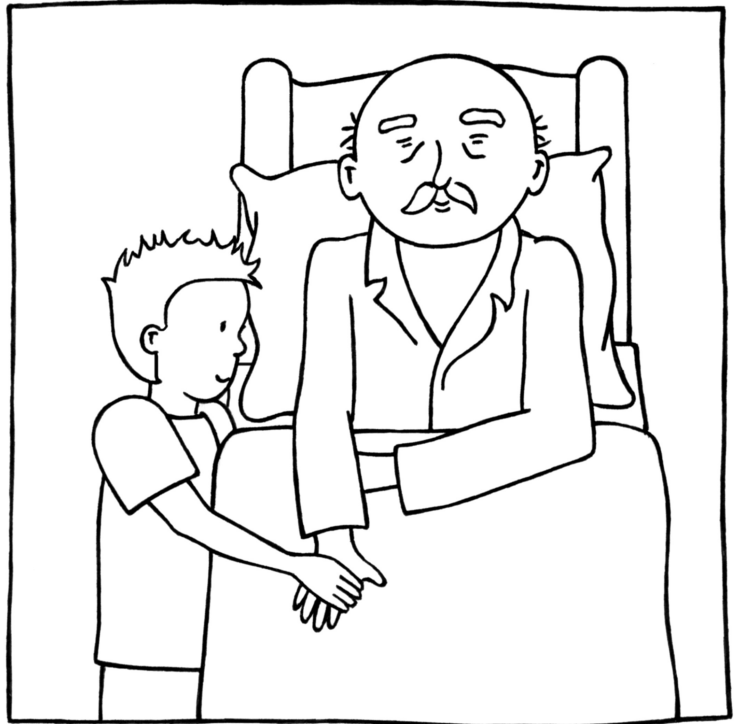
Bij de zorg voor de zieken in de eigen parochie speelt ook het ideaal mee, dat we samen een gemeenschap vormen, waarin je met elkaar deelt wat je overkomt en elkaar steun geeft in moeilijke tijden.

Als parochies op diaconaal en pastoraal vlak ergens goed in zijn, is dat het bezoeken van zieken en ouderen. Deze groepen worden vaak in één adem genoemd. Maar lang niet alle ouderen zijn ziek en alle zieken oud. Ouderen kan je simpel op het spoor komen via het ledenbestand in de computer. Iedereen boven een bepaalde leeftijd valt daaronder. Bij zieken ligt dat moeilijker. Dat vraagt om een actieve aanmelding door zieken zelf of door hun familie of vrienden. En om een snel reageren door de parochie. Want als eenmaal bekend is, dat iemand ziek is, moet die ook spoedig worden opgezocht door een lid van de bezoekgroep.

„Toen we bezig waren met de voorbereiding van het deelproject over de zieken bezoeken, bleek dat het ziekenbezoek vanuit de parochies nog wel wat beter kon worden opgezet,” vertelt werkgroepslid Annemiek Plompen. „Lang niet alle zieken worden bezocht. Lang niet alle parochianen weten ook, dat zieken bezocht kunnen worden. Daarin wilden we verandering brengen.”

Langs twee sporen is de groep te werk gegaan. Ze maakte een gele publieksfolder, waarin wordt uitgelegd, dat de parochie graag zieken wil bezoeken,

Aan de zeven werken van barmhartigheid is aandacht besteed op de r.-k. basisscholen in Alphen, Leiden en Zoeterwoude. Voor dit project Met hart en hand, dat is opgezet door de identiteitsbegeleiders Tanja van Leeuwen en Elizabeth Boddens Hosang, heeft Fons van de Sande tekeningen gemaakt. Voorbeelden zijn de illustratie rechts en die op pagina 2.

maar dat die dan wel moeten worden aangemeld. Een telefoontje naar een van de parochiesecretariaten is voldoende. De folder ligt achter in de kerken, maar is ook verspreid onder de ziekenhuispastores en de wijkcontactpersonen.

En de groep zette een kleine structuur op voor het ziekenbezoek. Twee coördinatoren zorgen ervoor, dat zodra een melding van een zieke via het parochiesecretariaat binnenkomt, daar een passende vrijwilliger bij wordt gezocht. Annemiek Plompen doet dat voor Ridderveld, Jannie van Egmond voor Centrum-West. Ze ondersteunen deze bezoekers ook door aanspreekpunt voor hen te zijn, enige keren per jaar een uitwisselingsbijeenkomst te organiseren en zorg te dragen voor hun toerusting. Zo ontvangt elke ziekenbezoeker een infomap met de parochiegids, gebeden bij een ziekbed en bij de ziekencommunie, en folders van de stichting Welzijn en de PCI (de caritasinstelling van de parochie).

Annemiek: „Dankzij het Diaconale Jaar beschikt de parochie De Emmaüs-gangers nu over een goede structuur om haar zieken te bezoeken. Ik zou

graag willen, dat meer zieken bij ons zouden worden aangemeld. We willen graag namens de parochiegemeenschap onze zieken bezoeken, maar dan moeten we wel van hun bestaan afweten. En als er mensen zijn, die als vrijwilliger deze taak willen vervullen, kunnen ze ook bij ons terecht. Hoge eisen stellen we niet. Ja, je moet tijd hebben om één keer per twee of drie weken een zieke te bezoeken en beschikken over enig inlevingsvermogen en geduld. Maar dan is het een dankbare taak.”

COLOFON

Redactieadres:

Dekanaat Het Groene Hart
Paradijslaan 8
2405 CC ALPHEN A/D RIJN

Teksten: Jan Maasen, Monica Grootes

Tekeningen: Fons van de Sande

Opmaak: Mieke Samsom

E-mail: jmdekenaathgh@cs.com